

Vita a margitszigeti szállodaépítésről

Védelmet a Szigetnek

119. Ujságcikk-gyűjtő - 115 - E. Ny. V. 14. - 7970

Az a vita, amely a Szigeten felépítendő szálló ügyében a Magyar Nemzet hasábjain megindult, lényegében két alapvető szempont körül alakult ki. Az első és legtöbbször vitatott szempont: *épülhet-e toronyszerű magasszálló a Szigeten*, a második, a kevésbé kiexponált szempont pedig, hogy *egyáltalán helyes-e oda szállót építeni*.

Megítélésem szerint a második probléma a fontosabb, teljesebb függetlenül attól, hogy a létesítendő szálló toronyszerű magasház lenne, vagy pedig a környezetbe jobban beilleszkedő alacsonyabb tömegű építményről van szó?

A közvélemény meghallgatása

Mindenekelőtt azonban utalnom kell arra a tényre, hogy a szálloda megépítése tekintetében az illetékes fővárosi szervek és bizottságok már jóváhagyólag állást foglaltak és így joggal merülhet fel a kérdés, mi lehet a jelentősége ennek a sajtóvitának, amelyet *szakértők is oly lelkesedéssel folytatnak?*

Nem volna-e célszerű az ilyenfajta és a különféle szempontokat jól kielemező közvélemény jellegű sajtóvitákat még a hatósági döntések meghozatala előtt lefolytatni? Hiszen mindinkább felmerül az igény, a városfejlesztésért felelős hatóságok, valamint a városát szerető nagyközönség részéről egyaránt, hogy a nagyobb jelentőségű és a városképet formáló alkotások megvalósítása a közvélemény széles rétegeinek meghallgatása után kerüljenek döntésre, a sokrétű szempontot felölelő álláspontok gondos, szakszerű mérlegelése után.

De még a vázolt körülmények után is rer állnunk kell, hogy a végső szó még nem mondatott ki a szigeti szálló ügyében és a folyamatban levő vitának még valamilyen hatása lehet ebben a nem kis horderejű problémában.

Se toronyszállót, se alacsony szállót

Mint már említettem, a kérdés lényegét nem a szálló formai megoldásának mikéntjében látom. Az kétségtelen, hogy az építmény architektónikus megoldása jó és önmagában nem eshet kifogás alá. Abban is teljesen igaza van a tervezőnek, hogy Budapesten hiányzanak a magasházak, amelyek minden világvárosban megtalálhatók, mint a fejlődő város szimbólumai.

Az ilyen magasházaknak a funkcionális rendeltetésükön felül komoly városképformáló szerepük is van. Ezeknek a magas építményeknek azonban meg kell állapítani, hogy a város szerkesztésénél a város szerkezet struktúrájába, figyelembe véve a természeti adottságokat is. Különös jelentősége van ennek a megállapításnak éppen fővárosunk esetében, ahol a budai oldal természeti adottságai, a pesti oldalon pedig a város szerkezet már erősen kialakult volta körülhatárolja azon területeket, amelyen a magasházak építése valóban indokolt. Nos, ha Budapesten magasházak hiányoznak, *semmiképpen sem a Margitsziget* az, ahonnan a toronyszerű építmény hiányzik.

Az is kétségtelen, hogy szállókat kell építenünk — minél többet és mind gyorsabban. De — különösen az ilyen nagy objektumoknál — a városképi szempontok messzemenő figyelembevételre is fontosak.

Ezek előrebocsátása után fejteném ki azt az álláspontot, miért nem szabad szállót építeni a Margitszigetre. *Sem toronyszállót, sem alacsony szállót.*

Védett üdülőhely

Tudvalevő, hogy fővárosunk, különösen és elsősorban a pesti oldal parkokban, kertekben, általában zöldövezetben igen szegény. Nagyobb parkterületek tekinthető a Népliget, ez azonban a belső városrészek lakossága számára — mint pihenő terület messze van. A Városliget szép parkját az évek során annyira megcsönkítették, hogy az eredeti szép parkjelleget el-

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Dr. Székely András		
Cím:	Vita a margitszigeti szállodaépítésről. Védelmet a Szigetnek		
Forrás:	Magyar Nemzet		
(Hely)	1965. okt. 21.	(Idő)	(Köt. v. füz.)
			(Oldal)
Tárgy	OSZTÁLYOZÁS		
Hely	640.24		
Idő	Margitszigeti szálló (Forrás) 1965.		
Személy			
Helyszám			

vesztette. A város belterületén levő *Engels tér*, különösen mióta a háborús károk folytán faállománya komoly mértékben elpusztult, valamint az oda telepített autóbusz-pályaudvar következtében — *már alig tekinthető parknak.*

A budapesti, és elsősorban a pesti lakos számára így jóformán kizárólag a Margitsziget jelenti az egyetlen jólevegőjű parkot, ahol szabad idejében vagy munkája után néhány órát pihenhet, felüldülhet. *A városrendezés az évszázad elején azonban elég könnyelműen bánt a Szigettel.* Több olyan létesítményt engedélyezett, amely a Sziget parkterületét csökkentette, az ősi vegetáció kiirtásával járt és amely létesítmény elhelyezése másutt is megoldható lett volna.

Úgy tudom, hogy néhány évvel ezelőtt a főváros tanácsa elé került a Sziget *»védtett üdülöhelyé«* való nyilvánításának kérdése. Vajon mi lett ezzel?

Ma tehát úgy vélem, azon kellene gondolkodni, milyen épületeket lehetne *a Szigetről kitelepíteni* és a területet ismét parkterületté varázsolni. Nem kétséges, hogy jelentős területekkel tudnánk ezt a felmérhetetlen kincsünket park vonatkozásában tovább fejleszteni, akkor is, ha amit lebontani már nem lehet, a Szigeten hagynánk.

A zöldterületek szaporítása

Fővárosunk fejlődése, lakosságának és ezzel forgalmának, zajának növekedése, levegőjének ezzel járó szennyeződése múlhatatlanul megköveteli *a városrendezésnek a zöldterületek, parkok szaporítására és a meglevők fenntartására vonatkozó koncepcióját.*

A Margitsziget tiszta levegője, a Sziget *viszonylagos* csendje ma még a közönség széles rétegeinek céljait szolgálja. Minél nagyobb a Sziget igénybevétele, forgalma, zaja, annál inkább tűnik el az a varázs, amely Szigetünket oly széppé és kellemessé teszi.

A Szigetre tervezett 400 szobás szálló kétségtelenül nem a park területére esik, hanem olyan helyre, amelyet már ko-

rábban hasítottak ki a parkból. De még a toronyszerű szálló is viszonylag jelentős helyigényt jelent, ha még hozzá vesszük a szükségképpen építendő járulékos építményeket, utakat, parkoló helyeket stb. A Sziget autóforgalma *már ma is* eléggé zavaró. A szálló felépítésével előrelátható autóforgalom, amely nem volna korlátozható a szálló területére, tovább rontaná a Sziget nyugalalmát, csendjét és levegőjét.

Roma locuta, causa finita, Róma döntött, a vita be van fejezve, mondja a latin közmondás. Vagy van még lehetőség az eddigi döntések revíziójára?

Dr. Szőke Andor
építésmérnök,
egyetemi docens